SPECTACOLE

Teatre

OPERA: mat. Lacul Lebedelor; seara Ottelo.
NAȚIONAL: mat. Ion al Vădanei; seara: Madame Sans Gêne.
STUDIO: matineu Mereie de aur; seara: Glumele destinului.
LIGA CULTURALA: mat. Hamlet; seara: Cadavrul viu.
MODERN: mat. și seara: Două duzini de trandafiri.
REGINA MARIA: mat. ora 3 și seara: Răzbunarea lui Demonstene; mat. ora 6, Stămâna din la Paz.
COMEDIA: mat. ora 3, 6 și seara Mansarda.
LIBER: mat. ora 3 și seara Rămânem prieteni; ora 6, Coloniale.

CINEMATOGRAFE

ARO: Divorțul D-nei X.
CAPITOL: Gasparone.
CARLTON: Cadrilul.
SELECT: Aur și femei.
SCALA: Corsarul.
SAVOY: Tamara.
TRIANON: Farmecul Dunării.
FEMINA: Nopți princiare.
REGAL: Contesa Walewska.
PALAS BULEVARD: Femei de noapte și Valetul Domnișoarei.
A.R.P.A.: Londra sub teroare.
ROXY: Gasparone.
CORSO: Tamara.
ELYSEE: Domnița din Câmpina.
ATENEUL TEI: Vasul robilor și Ce va fi mâine.
AIDA (Cal. Rahovei 151): Noaptea rosie și S'a născut o stea.
AMERICAN: Uraganul, jurnal și completare.
ASTRA: Patima și Legiunea neagră.
BARCELONA: Prinț și Cerșetor, Simfonia Spaniolă și jurnal.
COTROCENI: Avangarda eroilor și Doamna dela etajul II.
CARMEN: Sângele Pământului și L-am întâlnit la Paris.
CENTRAL: Invitație la vals și Patrula de noapte.
CITY: S'a născut o stea și Iluzia cea mare.
DACIA: India în flăcări și Complicatii sentimentale.
DIANA: Chemarea cea mare și Regina Valsului.
DICHIU: Minunea dela Lourdes și Suflete sbuciumate.
DORY: O dramă în largul mării și Istoria se scrie noaptea.
EDISON: Greșeli ce nu pot fi iertate și Escadronul alb.
FORUM: Lucreția Borgia și Cafe Metropol.
FACLA: Sissy și Mimi.
FLORIDA: Dubla crimă din linia Maginot și Piratii.
FRANKLIN: Cum se cuceresc bărbații și Regele vânzătorilor.
GLORIA: Curierul din Londra și Ingerul străzii.
IZBANDA: Spovedanie și Drumond detectiv romantic.
ILEANA: Tarantela și Monstrul Galben.
LUCIFER: Scipio Africanul și Stan și Bran la Hollywood.
LILLY: Granița însângerată și Agentul special.
LOLICA: Ingerul și Omul cu 9 fețe.
LIZEANU: „Armele veghează", și „Răzbunare".
LIA: Broadway Melody 1938 și India în flăcări.
MARCONI: Troika și Muzica e viața mea.
MILANO: Misiunea Locotenentului Perry și Prin foc și sabie.
MARNA: Uraganul și trupa de reviste.
MODEL: Un furt senzațional și Oameni după gratii.
NISSA: Timpuri noui și Adolescență.
OMNIA: Bețivul și Curierul din Lyon.
ODEON: Califul din Bagdad și Mormântul lui Genghis Khan.
ORFEU: Aldebaran și S'au cunoscut în luna Mai.
PARIS: Tango nocturn și Cuceritorii Africei.
PACHE: Doamna dela etajul II și Stan și Bran și testamentul.
RAHOVA: Uraganul și completare.
REX: Prații Marx la curse și Pentru viața unui om.
SPLENDID: Domnișoara Mama mea și Strigătul Sălbaticilor.
TRIUMF: Orașul păcatelor și Misterul fortului Grey.
TOMIS: Uraganul și completări.
VENUS: Inima mea plânge și Cântecul libertății.
UNIC: Abuz de încredere și Pensionarul Tarinei.
VOLTA BUZEȘTI: Departe de țară și Nunta cu repetiții.
VOLGA: Serenada și Dubla crimă depe Linia Maginot.

VORBE și FAPTE

Coloanele rezervate categoriilor inferioare cuprind de multe ori lucruri surprinzătoare.

Aflăm astfel de formidabila întâlnire dintre A. S. Riviera și F. C. Lyon. Jucătorii au fost convocați la trei antrenamente pregătitoare acestei partide decisive, ziarele au fost înștiințate.

Ceiace este curios, e faptul că matchul nu se dispută în sudul Franței cum s'ar putea crede, ci pe terenul U. F. S. R.-ului dela șosea, iar din formația lyonezilor fac parte frații Barbărasă, Emanuel Tărăboanță și Fane Cartofiță.

Nu se poate imputa românilor că nu-i pasionează Geografia.

Despre Pierre Gallien auzim în răstimpuri lucruri frumoase, care ne merg la inimă, nouă celor cari l-am cunoscut la începutul carierei — un băiat palid, cu figură de seminarist și pantaloni prea scurți pentru picioarele-i de maestru de balet.

Era în Turul României, într'una din cele mai grele etape. Ploua mărunt din norii destrămați aproape deasupra capetelor. Automobilele urcau greoi desfăcând noroaiele, cicliștii împingeau mașinile ușoare, icnind și oftând, uzi până în oase, plini de noroi până în albul ochilor, halucinante arătări în sita cenușie a ploii.

Colcoșiți la căldură prietenii Bat și Figuerras, cele două glorii de bâlci, aduși cu mari sacrificii din Franța, spre a compromite ciclismul francez și românesc deopotrivă, moțănau în automobil, înveliți în pleduri, la adăpost de urgie.

Și deodată Gallien irupe lângă geamurile portierei, un Gallien scheletic, sudat parcă deasupra bicicletei ușoare, peste care noroiul incleiase dușmănos câteva zeci de kilograme:

— Hei Bat, scoală!...

De sub pături începu să se adune valurile de osânză ale franțuzului.

— Scoală și vorbește!

Bat se bâlbâi câteva momente, apoi dumirit deschise geamul și începu în cel mai pur „argot" o interminabilă anecdotă, în care celebrii Marius și Olive mințeau să înghețe întreaga marea Mediterană, în dreptul portului Marsilia.

— Se plictisește, ne explică mai târziu Bat, asta îl omoară, plictiseala. Dacă îl duc cu anecdotele poate să traverseze și pustiul Saharei.

Dar Bat era un idiot, care nu pricepea nimic.

Mi-a explicat Gallien mai târziu:

— Câteodată simt că trebuie să abandonez, puterile mă părăsesc, mâinile îmi tremură, picioarele îmi tremură. Atunci trebuie să aud pe cineva vorbind... vorbind franțuzește... asta mă reface ca o băutură tare.

Nu au greșit deloc francezii atunci când i-au încredințat numărul Unu, în echipa națională.

La noi junii poeți își poartă plămânii roși de oftică, ca pe un steag sdrențuit de glorie.

Nici unul nu a răsbit pe un câmp de sport, n'a simțit în obraji svâcnetul sângelui îmbătat de aerul tare.

Obicinuiți să cerceteze soarele din observatorul poetic al Cafenelei, majoritatea speranțelor tinere ale literaturei românești și-au acordat viorile talentului pe game false, iar sufletului i-au impus opreliștele celor mai neroade prejudecăți.

Am auzit deunăzi pe un asemenea cioplitor de versuri, decretând ca dela înălțimea unui Pegas cu aripi duble:

— Sportivii ăștia... nu pot să-i sufăr!

Omul meu are coșuri nestoarse și a fost reformat la armată.

•

Tot pentru îndrăgostiții de cai.

O minune a dresajului a fost realizată în Pampas, pe vremea când actorul Ion Iancovescu era (pretinde el) cow-boy.

Reușise să dreseze un cal, care călca în vârful picioarelor când ajungea în dreptul casei creditorilor.

Pe Al. Brown l'a readus între reflectoarele ringului, poetul parizian Cocteau.

L'a refăcut, l'a antrenat, l'a îngrijit ca pe un copil drag și puțin prostuț — el, poetul deprins cu excursiile astrale ale imaginației, a rămas între găleți și șervete ude de sudoare, să cântărească nu cadențe de versuri ci mănuși de box și trupuri de luptători. Al. Brown un campion scos dela recuzită, unde numele lui putrezea din ce în ce mai mic, mai șters de aurul gloriei, a fost repus în drepturile sale.

Ziarele franceze, au consemnat reușita lui Cocteau-managerul, cu aceiași bucurie cu care ar fi întâmpinat o mare biruință a poetului.

Căci acolo, cele două lumi — a sportului și a literaturei — se rostogolesc pe aceiași orbită a omenescului.

Nimeni nu s'a mirat în seara marei întâlniri Brown-Sanghilli, văzând în colțul negrului pe Cocteau, în smocking, cu obrajii trași de neodihnă, cu ochii lucitori de emoție. Nimeni n'a zâmbit când poetul și-a scuturat protejatul în pauză, l'a frecat pe tâmple și l'a încurajat cu cele mai tandre cuvinte din dicționar.

•

Norocul nu poate pătrunde în plasa cu ochiuri strânse a logicei. Deaceia jucătorii de cursă îl momesc cu tot felul de fetișuri și îl cultivă cu o complicată și vastă doctrină a superstiției.

Cel mai sigur calcul al șanselor, nu valorează nici doi bani, față de bătaia ochiului drept, de miraculoasa mâncărime a palmei stângi, sau de concludenta întâlnire cu un cal alb, în dimineața zilei de pariuri. Dacă aceste elemente favorabile pot însenina viața unui parior, în schimb semne sigure de dezastru pot pândi prețioasele sale pronosticuri, atunci când un popă îi trece pe dinainte, un câine negru își scutură coada, sau o florăreasă aflată în preajma unui „fericit eveniment", îi întinde un buchet de pansele.

Superstiția este mai ades combinativă, elementele prevestitoare de nenorociri putând să se neutralizeze cu promisiunile de fericire, întocmai ca acizii cu bazele. Cea mai prețuită dintre veștile secrete ale destinului, este desigur coincidența, care se cere neapărat studiată spre a fi cernută din neghina simplelor trăznăi.

O coincidență bizară, valabilă, autentică, poate fi socotită ca o telegramă a norocului.

O asemenea seducătoare coincidență s'a întâmplat zilele trecute unui amic, mare amator de curse — dar era o înlănțuire de fapte într'adevăr uluitoare, care ar fi scos din minți și pe un profan, nedeprins cu culoarele labirintice ale superstiției.

Se afla amicul meu pe un trotuar oarecare și citea o gazetă, deschisă larg la rubrica favorită: Hippismul. Deodată observă o coincidență; cursa 11-a se disputa între 11 cai. Se opri să o studieze mai deaproape și constată cu surprindere că se oprise în dreptul casei cu numărul 11. Un tramway îi trecu prin față — purta numărul 11.

Hotărârea amicului meu fu luată. Va juca în cursa 11, calul cu numărul 11.

O serie halucinantă de întâmplări veniră să-i confirme decizia. Îi trecură pe dinainte 11 soldați, era să-l strivească automobilul Tx. 1111, iar la hippodrom calul său figura pe tabela de cote la event cu 11.000.

Nu-i mai rămase decât să numere pe masa casierului unsprezece monezi de câte o sută.

Cursa se aleargă. Amicul meu instalat în tribune urlă cât îl ține plămânii.

Și minunea destinului se săvârșește spre gloria tuturor celor care cred în superstiții.

Calul sosește al 11-lea.

ȘTEFAN MENGONI

Cronica rimată

DILEMĂ

Astăzi încotro o iau ?
Drept în fața ușii stau, —
Mi-am pus pălăria'n cap,
Insă ușa n'o deschid
Fiindcă sunt în... handicap :
Venus sau Rapid ?...

M'am sbătut de dimineață
— Ah, ce plicticoasă viață!—
M'am sbătut, m'am frământat,
Liber frâu am dat chiar gurii...
Dar nimic n'am rezolvat :
Venus și Vulturii ?

Campionii, știu, sunt tari
— Mai ales la zile mari —
Dar deunăzi i-au smintit
„Foștii" într'un joc arid,
Deci mă'ntreb nedumerit :
Venus sau Rapid ?

Aș putea, dintr'un condei,
Nici să mă gândesc la ei
Și s'o iau încolo'n sus
Spre Giulești, calm ca... englezul —
Dar pe urmă iar mi-am spus :
C. F. R. — Chinezul ?

Bine, merg și într'acolo,
Dar de-ajung în deal eu „solo"
Și poporul de conițe
Ar rămâne'n bulevard,
Cum descu-- acesteițe ?
Spuneți, nu mă ard ?

Când e-o zi atât de caldă
Și când soarele le scaldă
Pe femei în raze vii,
Ai putea tu să lipsești
Să le-admiri ?... Dar unde ?
Știi ?
Venus ? La Giulești ?

Dacă-ai ști care-i arena
Unde va să-și poarte trena
Roiul fetelor voioase —
Unde jocul să-l găsești
Nou, cu faze tari, frumoase :
Venus ? Sau Giulești ?

Groaznică-i dilema asta —
M'am certat și cu nevasta,
Și cu soacra, și cu socru —
Mi-au strigat că sunt perfid,
Ba că-s prost și mediocru :
Venus sau Rapid ?

— Mamă soacră, zău, mamaie ?...
(Așa-i spun, c'altfel mă taie !...)

Programul zilei

Arena Venus: Venus-Vulturii.
Arena Giulești: Rapid-Chinezul.

Eu de unde să știu care
Joc din ele mai bun e ?...
Ce-i, ușoară întrebare :
Venus ?... C. F. R. ?..

Stau în casă'n fața porții
Și mă dau de ceasul morții.
Toți ai mei la... cinema —
Numai eu ca... titirezul
Mă'nvârtesc și-așa, și-așa :
Vulturii ? Chinezul ?

Doamne ce-ai lăsat pe lume
Oameni ce se țin de glume,—
Să te puie'n „ambară",
Să-ți spargi capul ca de-un zid
Și să nu te poți fixà :
Venus sau Rapid ?

Mă tot duc și iar mă'ntorc,
Firul clipelor mi-l torc
Dela masă pân'la ușe
Și'ndărăt... ca prins de furii—
Când „ei" poate-aruncă „tușe" :
C. F. R. ?... Vulturii ?...

Vai de capul meu sărac,
Spuneți, oameni, ce mă fac ?
Spuneți, nene, cât de cât...
Ajutați să mă decid
Că de nu, mă strâng de gât :
Venus sau Rapid ?

Sfătuiți-mă, zău, da :
Cam... ce-ai face dumneata ?
In spre ce teren pornesc ?
Hitler... Franța... sine, tenus...
— Nu mai știu nici ce vorbesc :
In Giulești ?... La Venus ?...

VALMAR